

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. In mari nauigantib[us] aqua dulcis suppeditata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

re. Cūm frater eius VVilhelmus excessisset ē viuis, multo ēre alieno obstrictus, filii eius in magnam inciderunt calamitatem, quam humanius euadere vix possent. Tum Lydvina illorum misera, quedam clinodia sua distraxit oīto libris eius regionis. Dedit autem negotium Nicolao cognato suo, vt is ē crumena, in quam nummos omnes condiderat, satisfaceret creditoribus. Fecit ille, vt iussus erat, & cūm omnibus esset factum satis, quod reliquum fuit pecunia in crumena, ter comam Lydvina numeratum est, & tantundem inuentum est, quantum illa primo imposuerat. Illa verò prohibuit, ne cuiquam id indicaretur, crumenāq; illam Domini IESV voluit crumenam deinceps appellari. Atq; ex illa & ipsa expendebat in pauperes as liberaliter, & Dominus IESVS abunde infundebat. Quibusdam specialibus amicis aliquando ex ea percunctantibus, quantum ex illa crumena post obitum fratris sui VVilhelmi distribuisset, sic respondit: Quandoquidem video non latere vos donum Dei, pro certo confirmo, me de illis octo libris plus quam quadraginta libras in pauperes erogasse, præter eas, quibus dissolni as alienum fratris mei. Sex annis ante obitum virginis multis modis ex ea pecunia datum est pauperibus, & illa rursus diuinitus auēta. Post decessum virginis, dimidia pars pecunia in eadem crumena reperta est. Quidam etiam eius aurei nummu coram tribus fide dignis viris numerati, illis stupentibus, visibiliter aucti fuēre.

Vt famelicis prouidet, sic fitientibus clamat Deus: Omnis necessientes venite ad aquas. Nam & ē petra ejere aquas ictu virgine potest; (& ē nubibus, panem in cibum, imbre in potum) præcipitare. Audite veritatis simplicitatem. Abbas Gregorius A. Pratut spianchoreta narravit nobis dicens: Cum ex Byzantio descendarem, in rituale Monasterii sum nauim. Intravit autem & Scriba quidam, cum uxore suâ, schi Eulaprofecturus ad sanctam ciuitatem, orationis causâ. Erat autem Nauclerus religiosus valde, multumq; iejunans. Cūm ergo nauigaremus, scriba serui fruſtra consumebant aquam. Postquam vero in medium pelagus venimus, defecit nobis aqua; eramusq; in magnâ tristitia. Et erat miserabile spectaculum, videre mulieres & pueros, & infantes siti arescentes, & velut mortuos iacentes. Cūm ergo dies tres in hac necessitate fuissent, scriba ipse tribulationem non sustinens, educto gladio & nautas, & Nauclerum volebat occidere. Dicebat enim: hi sunt nostræ perditionis autores, quia non sumperunt aquam ad sufficientiam. Ego autem orabam scribam dicens: noli hoc facere, sed magis deprecemur Dominum nostrum IESVM verum Deum, qui facit magna, & mirabilia,

XV.

Isa. 55.1.

ti cap. 174.

rabilia, quorum non est numerus. Ecce enim & Nauclerus, ut vides, tertium hunc agit diem, ieunio, & orationi vacans. Cumque acquiesceret scriba, quartam die, circa sextam horam, surgens Nauclerus, clamavit voce magna, dicens: Gloria tibi, Christe Deus noster: ita ut omnes mirarentur in voce ipsius. Dixitque nautis: submittite membranas. Et cum explicuissent eas, ecce nubes supra nauem veniens, tantum pluit aqua, donec impleuerunt vas, ad necessitudinem nostram. Erat autem miraculum grande & terribile, quod, velificante naue, nubes illa conserueretur nos, & extra nauem non plueret. Sic extra yellus olim ros non cecidit, ut appareret, destinatio cecidisse. Impleta est igitur promissio illa: Effundam aquas super fluentem. Quod, si cui forte nubes non sufficit, audiat, tota maria dulcedinem induisse, ut seruis Dei in potum cederent. Anachoreta quidam erat in partibus Iordanis, nomine Theodorus Eunuchus. Hic necessitate quadam compulsus est constantinopolim pergere, ingressusque est in nauem. Cum vero navis diutius detineretur in pelago, defecit aqua, erantque nautae & vectores in magna anxietate & desperatione. Surgens autem Anachoreta & expandens in coelum manus suas ad Deum, qui saluat de morte animas nostras, facta oratione, signauit mare signo crucis, & ait nautis: Benedictus Dominus, haurite, quantum aqua opus habetis. Impletaruntque omnia vasua sua de mari aqua dulci. Et omnes glorificauerunt Deum. Qui utique reduxit prodigium Moysis aquis Mara amaritudinem adimentis. Glorificantes autem Deum compellare se merito potuerunt illis verbis: Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris; & diceris in die illa: Confitemini Domino, & invocate nomen eius: notas facite in populis adiumentiones eius.

XVI.

Leon. Lef-
fius lib. 1. de
Prou. Num.
rat. 5.

Quid quod Deus, ipsius naturae ingenio, sicut pluit super iustos & iniustos, ita alicubi pijs pariter ac impijs prodigiosissimos fontes sinit perennare, quibus sitim restinguant? Quippe insula cuidam Canarica, que FERRI dicuntur, omni aqua dulci destituta subuenit diuina Providentia arboris cuiusdam praesidio; cuius ea natura est, ut assidue, instar fontis, dulci humore stillet, qui hominibus & pecoribus ad potum sufficiat. Nimurum omnia ubique subsunt Deo; si vult, ex ipsis ignibus potest aquam producere, ex aquis ignes.

Quis querat in arbore Nectar?

Sed Deus ibi potest reperire. Sicut fit, apud Sinas, ubi ex arborum fo-